Dosarul nr. 4r-848/23 (PIGD: 1-22163275-02-4r28032023)
Judecător: Postolachi Tatiana (Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani)

D E C I Z I E

04 martie 2024 *****
Colegiul Penal al Curţii de Apel Chișinău
Având în componenţa sa:
Preşedintele şedinţei, judecător: Robu Oxana
Judecători: Teleucă Stelian și Gîrbu Silvia

examinând în şedinţă de judecată fără participarea părților în ordine de recurs, recursul declarat de către agentul constatator din cadrul DGC a SFS, ***** împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 12.01.2023, în cauza contravențională în privința lui *****, intentată în temeiul art. 263 alin. (1) Cod contravențional.

Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău,

C O N S T A T Ă:

Prin procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MF 195047 din 04.10.2022, încheiat de către agentul constatator din cadrul Direcției Generale Control a SFS, contravenientul *****, a fost sancționat în baza art. 263 alin. (1) Cod contravențional, fiindu-i aplicată sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 30 unități convenționale, echivalent cu 1500 lei, fiind reținut în sarcina contravenientului că la aceeași dată, ora 19:40, aflându-se în *****, bd. Renașterii Naționale, 25 (Bemol), cet. Ion Guceac comercializa piese auto pe portalul 999.md cu numele de utilizator nnneeellluu, și anume la volan în sumă de 900 lei, fără a fi înregistrat la un organ competent.

Prin contestația depusă la 19 octombrie 2022 la Direcția Generală Control a SFS, contravenientul *****, i-a solicitat instanței ca prin hotărârea ce o va pronunța să dispună anularea procesului-verbal cu privire la contravenție, precum și a deciziei de sancționare din 04.10.2022, din motivul inexistenței faptului contravenției.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 12.01.2023, contestația depusă de către ***** împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MF 195047 din 04.10.2022 și a deciziei din 04.10.2022, în temeiul art. 263 alin. (1) Cod contravențional a fost admisă, fiind anulată decizia de sancționare din 04.10.2022, emisă de către agentul constatator Nicolai Cebanu din cadrul SFS în privința lui Ion Guceac în baza art. 263 alin. (1), cu încetarea procesului contravențional, pe motivul lipsei faptului contravenției..

Nefiind de acord cu hotărârea nominalizată, agentul constatator din DGC a SFS, ***** a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii și remiterea cauzei la rejudecare.

În motivarea recursului s-a indicat că, motivarea instanţei de fond este bazată pe interpretări care depăşesc împrejurările faptice descrise în procesul - verbal contravenţional întocmit în privinţa cetăţeanului Ion Goceac, ori, au fost ignorate şi/sau interpretate eronat circumstanţele dc fapt ale cauzei prin care contravenientul, la momentul documentării faptei contravenţionale a recunoscut încălcarea normelor legale incriminate.

De asemenea, recurentul a mai indicat faptul că argumentarea instanţei de fond privind lipsa la materialele cauzei contravenţionale a altor probe decât procesul-verbal cu privire la contravenţie, este în contradicţie cu circumstanţele de fapt ale cauzei, ori recunoaşterea de către intimatul-contravenient a faptei ilicite la momentul constatării şi documentării acesteia, face irelevante investigaţiile ulterioare pentru dobândirea de probe în temeiul normei art. 425 al Codului contravenţional, în scopul dovedirii suplimentare a vinovăţiei recunoscute de către contravenient.

Examinând materialele cauzei contravenționale în raport cu argumentele invocate în recurs, Colegiul penal constată că recursul urmează a fi respins ca nefondat, cu menținerea hotărârii contestate, din următoarele considerente.

Conform prevederilor art.473 alin. (1) pct. 1) lit. c) din Codul contravenţional, după examinarea recursului, instanța de recurs respinge recursul și menţine hotărârea atacată, dacă acesta este nefondat.

Conform art.466 Cod contravențional, hotărârile judecătorești contravenționale pot fi atacate cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, în următoarele temeiuri: a) nu au fost respectate dispozițiile privind competența după materie sau după calitatea persoanei; b) ședința de judecată nu a fost publică; c) cauza a fost judecată fără citarea legală a unei părți sau care, legal citată, s-a aflat în imposibilitatea de a se prezenta sau de a înștiința instanța despre imposibilitate; d) hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau dispozitivul hotărârii redactate nu corespunde dispozitivului pronunțat după deliberare; e) nu au fost întrunite elementele constitutive ale contravenției sau instanța a pronunțat o hotărâre de sancționare pentru o altă faptă decât cea imputată contravenientului, cu excepția cazurilor de reîncadrare juridică a acțiunilor lui în temeiul unei legi mai blânde; f) contravenientul a fost sancționat pentru o faptă neprevăzută de prezentul cod; g) s-au aplicat sancțiuni în alte limite decât cele prevăzute de lege sau nu corespund faptei săvârșite sau persoanei contravenientului; h) contravenientul a fost supus anterior răspunderii

contravenționale pentru această faptă sau există o cauză de înlăturare a răspunderii contravenționale, sau aplicarea sancțiunii a fost înlăturată de o nouă lege ori anulată de un act de amnistie, sau a intervenit decesul contravenientului ori împăcarea părților în cazul prevăzut de lege; i) faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită; j) a intervenit o lege mai favorabilă contravenientului; k) Curtea Constituțională a declarat neconstituțională prevederea legii aplicate; l) instanța de judecată internațională, prin hotărâre în o altă cauză, a constatat o încălcare la nivel național a drepturilor și libertăților omului care poate fi reparată și în cauza respectivă.

Totodată, conform prevederilor art. 471 alin.(1) Cod contravențional, recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților.

Instanța de recurs relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat „acuzațiilor în materie penală", în înțelesul european autonom al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Analizând situația de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei, hotărâre din 01.02.2005, §35 și Anghel contra României, hotărâre din 04.10.2007, §52*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale.

Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

În fapt, reieșind din materialele cauzei se reține că prin procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MF 195047 din 04.10.2022, încheiat de către agentul constatator din cadrul Direcției Generale Control a SFS, contravenientul *****, a fost sancționat în baza art. 263 alin. (1) Cod contravențional, fiindu-i aplicată sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 15 unități convenționale, echivalent cu 1500 lei.

Colegiul relevă că, agentul constatator la examinarea cauzei nu a clarificat împrejurările cauzei obiectiv și a dispus adoptarea unei decizii de sancționare a lui *****, în lipsa probelor pertinente și concludente, nefiind stabilit cert faptul că în acțiunile făptuitorului, sunt prezente elementele contravenției prevăzute de art. 263 alin. (1) Cod contravențional.

În ordinea de idei expusă supra, Colegiul penal constată faptul că de către agentul constatator nu au fost acumulate probe pertinente și concludente în vederea probării vinovăției lui ***** în comiterea contravenției ce i se incriminează acestuia.

În conformitate cu jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, instanțele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăția acuzatului prin adoptarea unor soluții motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil, în cazul în care instanțele judecătorești naționale se

abțin de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părții care le-a formulat posibilitatea de a ști dacă o anumită susținere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil *(Ruiz Torija contra Spaniei, 09.12.1994, §29; Papon contra Franței (nr.2), dec., 15.12.2001; Boldea contra României, 15.02.2007, §30)*.

Astfel că, instanța de recurs explică faptul că, agentul constatator are rolul de a administra probe în ordinea prevăzută de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal. Prin urmare, simpla constatare *ex propriis sensibus* a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanța să stabilească vinovăția unei persoane pe numele căreia s-a întocmit un proces-verbal contravențional. Respectiv, atât timp cât asupra faptelor descrise în conținutul actului sunt neconfirmate prin alte mijloace de probă, în sensul dat pot plana o serie de dubii, fiind aplicabil principiu de drept *in dubio pro reo*.

Se apreciază că instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor, a ținut cont de cerințele art. 457-458 Cod contravențional, care prevăd examinarea cauzei contravenționale sub toate aspectele, complet și obiectiv, clarificând circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei.

Deci, judecarea cauzei contravenționale în instanță s-a desfășurat cu respectarea prevederilor normelor contravenționale ce reglementează procedura respectivă, hotărârea cuprinzând circumstanțele constatate, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, astfel fiind dată în conformitate cu prevederile articolului 462 Cod contravențional.

Nici un motiv din cele indicate în dispoziția normei cuprinse la art. 467-468 Cod contravențional nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept și care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Autorul își întemeiază recursul în baza art.466 Cod Contravențional, care prevede că hotărârile pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond în cazurile indicate la lit. a)-l).

Din lecturarea textului hotărârii adoptate și pronunțate asupra contestației făptuitorului pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art. 263 alin. (1) Cod contravențional, nu se reliefează împrejurarea că prima instanță a adus atingere art.6 CEDO, prin prisma motivării hotărârii judecătorești, or hotărârea cuprinde, circumstanțele constatate, probele pe care se întemeiază concluzia, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, fiind dată în conformitate cu prevederile articolului 462 Cod contravențional.

Cercetând argumentele recurentului, se constată că se invocă doar afirmațiile că, conform materialelor acumulate și informației parvenite s-a stabilit cu certitudine că ***** a încălcat prevederile art. 263 alin. (1) Cod contravențional și

că sunt acumulate destule probe pentru a fi tras la răspundere contravențională, probe ce nu au fost luate în considerație de către instanța de judecată.

Raportând cele invocate supra, în raport cu materialul probator administrat în cauză, instanța de judecată, constată că, la examinarea cauzei contravenționale în privința lui *****, agentul constatator nu a acordat o deplină eficiență prevederilor articolului 440 alin. (1) Cod contravențional, astfel încât activitatea desfășurată de acesta în partea ce vizează colectarea şi administrarea probelor, a fost una insuficientă și superficială or, în speță, s-a constatat că la materialele cauzei a fost anexat doar procesul verbal cu privire la contravenție seria/nr. MF 195047 din 04.10.2022.

Or, în susținerea poziției sale, Colegiul Penal elucidează faptul că procesul verbal de constatare și sancționare, nu poate face dovada deplină, prin el însuși a faptei, a autorului acesteia și a făptuitorului, acest proces verbal fiind doar actul prin care o persoană este acuzată de săvârșirea contravenției.

În concluzie, Colegiul penal notează că, instanța de judecată întemeiat a stabilit faptul că în prezentul proces contravențional, agentul constatator a avut o activitate insuficientă în partea ce vizează stabilirea existenței faptei contravenționale și dacă acțiunile făptuitorului întrunesc acele elemente ale contravenției de nerespectare de către conducătorul de vehicul a indicatoarelor rutiere.

Deci, recursul agentului constatator nu este argumentat și Colegiul la examinarea acestuia invocă prevederile art. 470 Cod contravențional, potrivit cărora instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute la art. 466 Cod contravențional, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, prima instanță a dat o apreciere corectă probelor administrate și a adoptat o hotărâre întemeiată, iar cererea de recurs este neîntemeiată, Colegiul penal ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat și a menține hotărârea contestată fără modificări.

Conducându-se de prevederile art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c), 474 Cod contravențional, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău, -

D E C I D E :

Se respinge ca nefondat recursul declarat de către agentul constatator din cadrul DGC a SFS, ***** și se menține fără modificări hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 12.01.2023, prin care a fost admisă contestaţia lui *****, anulat procesul-verbal seria/nr.MF 195047 din 04.10.2022 şi decizia de sancţionare emisă în baza acestuia, cu încetarea procesului contravențional.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele şedinţei, judecător:	Robu Oxana
Judecători:	Teleucă Stelian
	Gîrbu Silvia